

עלון מס' 104

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת לך לך

"הנותן ליעף כח"

הנביא ישעיהו¹ אומר: **"נותן ליעף כח"**, ולאין אונים עצמה ירבה" וכידוע מופיע לשון זה של הפסוק באחת מברכות השחר.

הברכה מצטטת את לשון הפסוק במדויק "ברוך...הנותן ליעף כח", ומוזכר גם שהיו שנהגו² לברך "ברוך מגביה שפלים" אבל ביטלו זאת משום שאינה נזכרת בתלמוד.³

נשאלת השאלה: הרי גם ברכת "הנותן ליעף כח" אינה נזכרת בתלמוד באותה סוגיית שבגמרא העוסקת בברכות השחר?! והיא תקנת הגאונים. ובמה זכתה ברכה זו?

אכן, כאשר מתבוננים בעניין ברכות השחר, אנו רואים שהן כוללות עניינים אישיים פרטיים. כאשר האדם מתלבש, מברך 'מלביש ערומים' וכו' וכו' לפי סדר חיי האדם בהשכמת הבוקר.

לעומת זאת, פסוקי הנביא ישעיהו אשר בהפטרה של פרשתנו עוסקים בענייני כלל ישראל ואכן לגבי ענייני כלל ישראל יש יחס יוצא מן הכלל, למעלה מן הנורמלי, על-נורמלי.

על כן יש לפרש כך כי הכוונה בפסוקים ובברכה היא לכלל ישראל בסדר גאולת ישראל היינו: "נותן ליעף כח" (= לעם ישראל) וכן כנאמר בפסוקים הבאים "ייעפו נערים ויגעו וכו'" וסמוך לזה "וקווי ד' יחליפו כח" היינו שקווי ד' מחליפים כח שנחלש בכח חדש, בסדר הגאולה של עם ישראל

וכך גם בהמשך הפסוקים: "ילכו ולא ייעפו" ביישוב הארץ ובהתנחלויות ועוד ועוד, מכח גבורת אברהם אבינו שהתהלך בארץ...וכו'

[ועל כן יש לפרש בדרך זו את כוונתה של הברכה כמכוונת לגאולת ישראל !]

לפי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת לך לך סדרה ג 3 תשל"ה עמ' 143) להר"ש אבינר הי"ו

¹ ספר ישעיהו פרק מ, כט

² כתב בספר "שבלי הלקט" שרב עמרם גאון 'הסיר ברכת מגביה שפלים' כך בבית יוסף אורח חיים, סימן מו

³ וראוי לעיין בבית-יוסף על הטור בסימן מו בפרטי בירור ההלכה שם ובמסקנת הרמ"א שם "אך מנהג פשוט בבני אשכנז לאומרה !

